

NEVALAINEN

Jäsenlehti

2007

www.neva.tomaatti.com

VUODEN 2007 TAPAHTUMIA

- ⊕ Hiihtomatka Ramsau Itävalta
10. - 17.2.2007
- ⊕ Hiihtovaellus Repovesi **3. - 4.3.2007**
- ⊕ Yhtiöiden talviliikuntailta Kokonniemessä **9.3.2007**
- ⊕ Vuosikokous Humlan maja Porvoo
28.3.2007
- ⊕ Jäsenilta Humlan maja Porvoo
28.3.2007
- ⊕ **Keväällä** yhden päivän perheretki Etelä-Suomessa olevaan kohteeseen yhteistyössä Porvoon Tyhy-työhyvinvointitoiminnan kanssa
- ⊕ Pidennetty viikonloppuvaellus Karhunkierros Kuusamoon **6. - 10.6.2007**
- ⊕ Ruskavaellus Saariselälle UKK-puistoon **viikko 37 = 7. - 15.9.2007**

NEVAN TOIMIHENKILÖT 2007

Johtokunta		
Mikkonen Seppo	puheenjohtaja	Neste Oil
Vartiala Pilvi	varapuheenjohtaja	Borealis Polymers
Forsblom Pirjo	sihteeri	Neste Oil
Niskanen Eija	jäsen	Borealis Polymers
Pohjolainen Vesa	jäsen	Neste Oil
Purola Veli-Matti	jäsen	Neste Oil
Saarenpää Harri	jäsen	Eläkeläinen
Ahola Sakari	varajäsen	Eläkeläinen
Wallius Uolevi	varajäsen	Borealis Polymers

Tilintarkastajat		
Rajamäki Jukka	tilintarkastaja	Borealis Polymers
Piirainen Outi	varatilintarkastaja	Neste Oil
Koskelo Tuula	tilintarkastaja	Neste Oil
Karvonen Eija	varatilintarkastaja	Fortum

Muut		
Forsblom Pirjo	jäsensihteeri	Neste Oil
Mikkonen Seppo	varusteiden lainaus	Neste Oil
Niskanen Eija	Nevalainen -lehti	Borealis Polymers
Parri Laila	rahastonhoitaja	Neste Oil
Purola Veli-Matti	turvallisuusvastaava	Neste Oil
Veijalainen Petri	nettisivujen hoitaja	Hewlett-Packard

NEVAN KUKSA JA VIIRI 2006

NEVAN viirin saivat johtokunnassa toiminut Pilvi Vartiala ja vetäjänä toiminut Pekka Koivunen. Kuksan sai Kati Välimaa aktiivisesta pitkäaikaisesta osallistumisesta NEVAN toimintaan.

UUSI ERÄ HIHAMERKKEJÄ

Komeita värillisiä NEVA-hihamerkkejä jälleen saatavilla, 3 eur/kpl.

Tilaukset seppo.mikkonen@nesteoil.com.

YHTEYSTIETOJEN MUUTOKSET

Mikäli sisäisen postin osoitteesi, sähköpostiosoitteesi tai kotiosoitteesi (eläkeläiset ja ulkopuoliset, joille lehti Postin kautta) muuttuu, niin muistathan ilmoittaa siitä jäsen-sihteeri Pirjo Forsblomille puh. 010 458 3119 tai pirjo.forsblom@nesteoil.com. Vain näin voidaan varmistaa, että Nevan viestit, ilmoitukset ja Nevalainen-lehti löytävät tiensä perille.

www.neva.tomaatti.com

PUHEENJOHTAJALTA TAMMIKUUSSA 2007

NEVA järjesti vuonna 2006 lukuisia tapahtumia. Helmi-maaliskuun vaihteessa tehtiin ensimmäistä kertaa NEVAN historiassa hiihtomatka ulkomaille. Kohteena oli Ramsau Itävallan Alpeilla ja osallistujia 20. Maisemat olivat henkeäsalpaavat, ladut hyvässä kunnossa ja ruoka suomalais-itävaltalaispariskunta Savisalon hotellissa todella erinomaista.

Toukokuussa toteutettiin yhden päivän matka Nuuksioon yhteistyössä Porvoon Tyhytyöhyvinvointitoiminnan kanssa 34 hengen voimin. Reitit valittiin niin, että myös lapsiperheille löytyi sopivaa maastoa.

Heinäkuussa käytiin viikon matkalla Alpeilla, tällä kertaa Italian Dolomiiteilla Cortina d'Ampezzossa. Mukana oli 14 nevalaista. Maisemien vaikuttavuutta kuvaa se, että niitä oli kelpuutettu Renny Harlinin ohjaaman Cliffhangerin ja James Bond -elokuvien kuvauspaikoiksi. Matka hankittiin ryhmäpakettina Alppimatkatuomisto You Travelilta, joka jälleen hoiti järjestelyt mallikkaasti.

Viikon vaellusmatka Lappiin tehtiin Pöyrisjärven erämaahan, alueelle, jossa kukaan nevalainen ei tiettävästi ollut käynyt aiemmin. Maasto on poikkeuksellisesta Lapin maisemaa valtavine hiekkaharjuinen ja hiekkakenttineen, joita tuuli muovailee vuodesta toiseen. Pohjoisosissa ei ole puustoa juuri ollenkaan mikä takaa avarat näköalat. Hyviä uimapaikkoja löytyy mielin määrin hiekkarantaisista järvistä. Osa nevalaisista vaelsi Pallas-Hetta autiotupareitin. Osallistujia oli kaikkiaan 39.

Jäsenmäärä on pysyi likimain entisellään 124 jäsenessä. Porvoon seudulla toimivat työnantajamme (Neste Oil, Borealis Polymers, Ashland, Finnplast, Perstorp, Styrochem) ovat todenneet, että NEVA on ansiokkaalla tavalla lisännyt hyvinvointia järjestämällä liikuntatapahtumia luonnossa.

Ehdotuksia vuoden 2007 toiminnaksi on tullut kiitettävästi. NEVA järjestää hiihtomatkan Alpeille, hiihtovaelluksen harjoittelua, pidennetyn viikonlopun matkan Kuusamoon sekä perinteisen viikon vaellusmatkan Lappiin ruska-aikana. NEVAN kokoneiden vaellusryhmien vetäjien mukana voivat ensikertalaisetkin lähteä matkoille turvallisilla mielin.

Jäsenmaksut ovat entisellään 10 eur henkilöltä tai 20 eur perheeltä vuodessa. Maksut pyydetään maksamaan 25.2.2007 mennessä, jotta NEVAN rahankäyttösuunnitelma, jäsenrekisteri ja postituslista saadaan päivitettyä alkuvuodesta 2007. Maksutiedot löytyvät nettisivuilta www.neva.tomaatti.com.

Kiitokset aktiivisesta osallistumisestanne NEVAN toimintaan vuonna 2006 ja tervetuloa mukaan vuonna 2007, niin entiset kuin uudet jäsenet!

Seppo Mikkonen
seppo.mikkonen@nesteoil.com

NEVAN TOIMINTAA 2007

Hiihtomatka Ramsauhun Alpeille 10. - 17.2.2007 on tämän lehden ilmestyessä järjestelyiltään jo niin pitkällä, että siitä ei sen enempää.

Talviihtovaelluksesta on puhuttu monta vuotta eikä sellaista ole tehty kertaakaan. Nyt järjestetään varusteiden kokeilua Repovedellä 3. - 4.3.2007..

NEVA osallistuu Porvoon Kokonniemessä järjestettävään yhtiöiden talviliikuntailtaan 9.3.2007.

Keväällä järjestetään yhden päivän perheretki Etelä-Suomessa olevaan kohteeseen yhteistyössä Porvoon Tyhy-työhyvinvointitoiminnan kanssa.

**Jyrävän kosken alkukesän kuohuja
Karhunkierroksen varrella Kuusamossa**

Karhunkierrokselle Kuusamoon järjestetään matka 6. - 10.6.2007. Suomen komeimpiin kuuluvat vapaat kosket Jyrävä, Kiutaköngäs ja Taivalköngäs pauhaavat reitin varrella mahtavina alkukesästä. Matkaan lähdetään keskiviikkoiltana ja palataan sunnuntai-iltana, joten päivätöissä käyvien tarvitsee ottaa vain kaksi päivää vapaata.

Kuvassa alhaalla Sokosti UKK-puistossa Saariselällä

*Lapin vaellus tehdään Saariselälle UKK-puistoon viikolla 37 eli 7. - 15.9.2007. Ajankohdan pitäisi olla otollinen ruskasuhteen. UKK-puistoon on helppo järjestää eripituisia reittejä vaihteleviin maastoihin, autio- ja varaustupaverkosto on kattava ja Kiilopäällä on hyvät saunat ryhmien käyttöön. Raimo O. Kojo kertoo kirjassaan Pohjoiset Erämaat seuraavaa: **Tätä retkiseutua voisi verrata lempeäluontoiseen naiseen, joka iskee ystävällisesti silmää, viekoittelee luokseen kerta kerran perään, on pehmeä mutta samalla hyvin muodokas. Saariselällä yhtyvät taivaallisen onnellisesti avara tunturimaa sekä sitä ympäröivä ja paikoin sen sisäänkin työntyvä outamaa. Luonto hymyilee ystävällisesti, maisemat niin ylämaissa kuin laaksoissakin ovat kuvankauniita.***

Ensikertalaisille järjestetään tarvittaessa opastusta varusteiden ja ruokien valinnassa. Mikäli on tarvetta rinkkaan tai teltaan, NEVALta löytyy muutama vuokralle.

Lisätietoja lähempänä tapahtumia NEVAN nettisivuilla www.neva.tomaatti.com, yhtiöiden ilmoitustauluilla sekä perinteisessä jäsenillassa 28.3.2007 Humlassa.

Tervetuloa mukaan!

MITEN MENNÄ LAPPIIN?

NEVAN Lapin viikon vaelluksille on yleensä menty linja-autolla perjantain ja lauantain välisenä yönä. Vaelluksen jälkeen on tultu perjantaina iltapäivällä Rovaniemelle, Kemiin tai muuhun sopivaan hotelliyöpaikkaan, ja Porvooseen on ajettu lauantaina päivällä.

Syksyn 2006 vaelluksella sekä meno- että paluumatka tehtiin perjantain ja lauantain välisenä yönä. Osallistujille tehtyyn kyselyyn matkustustavasta jatkossa vastasi reilut 20 henkeä, joista noin 2/3 kannatti vanhaa tapaa eli hotelliyö paluumatkalla ja noin 1/3 myös paluumatkaa yön yli. Tämän perusteella seuraava matka tehdään vanhalla tavalla eli meno linja-autolla yön yli ja paluumatkalla yöpyminen hotellissa. Yksittäiset osallistujat voivat toki kulkea myös lentokoneella tai junalla ja liittyä ryhmään Lapissa.

Lentäminen on kätevää muutamalle kulkijalle. Isolle ryhmälle se on kuitenkin melko hankalaa, koska tarvitaan linja-auto sekä etelän että pohjoisen päähän kahteen kertaan, siviilivarusteiden säilytyspaikka Lappiin, menomatalla keittimen polttoaineiden ostopaikka ja ennen paluumatkaa jäljellä olevien polttoaineiden hävitys. Myös hyvissä ajoin tehty varaus nimilistoineen on paljon sitovampi kuin linja-autolla matkustettaessa. Polttoaineasiaa lukuunottamatta samat hankaluudet pätevät suurelta osin myös junaan.

UKK-puiston helmi, Lurojärvi, ruska-aikana

VARUSTEVUOKRAUS

NEVA vuokraa varusteita, jolloin harrastusta pääsee kokeilemaan ilman suurempia investointeja. Varusteita voi kaikin mokomin lainata myös muille kuin NEVAN järjestämille matkoille.

Varuste	Tarjolla kpl	Vuokra NEVAN jäseniltä € / vrk
Putkirinkka Savotta 906 (85 litran)	2	1,00
Putkirinkka Savotta 1200 (80 litran)	3	1,00
Anatomic-rinkka Halti Green (75 litran)	1	1,50
Vaellusteltha Halti Hike & Bike III	1	1,50
Vaellusteltha Halti 3 hengen	1	1,00
Koppilaavu 3 hengen	1	0,50
Makuualusta	2	0,20
Retkikeitin Trangia	2	0,30
Karttalaukku	2	0,10
Vesikassi	2	0,10
Retkeilykarttoja, kirjoja	Lukuisia	0,00

Putkirinkat ovat riittävän suuria viikon vaelluksille ja teltta on helppo sitoa kiinni putkirunkoon. Savotta 906 sopii isokokoisillekin miehille. Savotta 1200 on hieman pienempi sopien naisille sekä keskikokoisille miehille. Vuonna 2006 hankittu anatomic-rinkka sopii hyvin vaellusparin sille henkilölle, joka ei kannata telttaa tai muuta rinkan sisälle mahtumatonta tavaraa.

Halti Hike & Bike III kupoliteltha on hankittu vuonna 2006. Se on varsin kevyt (2,8 kg) ja tilava kahdelle hengelle. Kolmelle se on ahtaanpuoleinen vaikka sitä mainostetaan kolmen hengen telttana. NEVAlla on karttoja useimmilta Suomen retkeilyalueilta sekä mm. Suomen Retkeilyopas -kirjoja.

Viikon vaelluksesta veloitetaan 10 vrk vuokra. Varusteet on palautettava puhtaina ja kuivina. Mahdollisten vaurioiden korjauksesta on sovittava erikseen varusteita palautettaessa. Vuokra maksetaan kahden viikon kuluessa varusteen palauttamisesta NEVAN pankkitilille Nordea 112430 - 343288 käyttäen viitenumeroa 10003.

Yhteyshenkilö:

Varusteet, kartat, kirjat ja hihamerkit: Seppo Mikkonen, Laaksonpohjantie 4, 06650 Hamari, puh. työ 010 45 83473, GSM 050 45 83473, e-mail seppo.mikkonen@nesteoil.com

VARUSTELUETTELO VIIKON VAELLUKSELLE LAPPIIN

Päällysvaatteet

- Gore Tex takki hupun kanssa
- ulkoiluhousut, vyö
- lippahattu korville kääntyvin reunoin
- tuulta pitävä pipo
- hansikkaat
- vaelluskengät
- sauva tai sauvat
- sadelahkeet
- keskikesän matkalle hyttyshattu

Välivaatteet

- fleece-paita, rinkkaan toinen vaihtovaatteeksi
- pitkähihainen urheilualuspaita, rinkkaan toinen vaihtovaatteeksi
- pitkät urheilualushousut, rinkkaan toiset vaihtovaatteeksi
- lyhyet alushousut, rinkkaan muutamat vaihtovaatteeksi
- ohuet ja paksut vaellussukat, rinkkaan vaihtosukiksi yhdet paksut ja muutamat ohuet
- alku- tai keskikesän matkalle kaksi T-paitaa

Tauko- ja iltavaatteet

- taukotakki (esim. kevyt toppatakki)
- verryttelypuvun housut
- lenkkikengät tai pikkukengät (esim. julkiskäyttöön jo kelpaamattomat Eccot)

Rinkka

- lisäksi sadesuojus ellei se ole rinkan vakiovaruste

Majoitus ja ruokailu (henkilökohtaiset)

- makuualusta
- makuupussi (ruska-aikana -15 ... -20°C pakkaseen riittävä malli)
- istuma-alusta
- iso muovikassi, jolla makuupussin voi varjella vedeltä jos ilta- tai aamutoimet joutuu tekemään sateessa
- syömiskukka, muovilusikka
- juomakukka
- kenttäpullo
- tulitikut, varatulitikut vesitiiviisti
- muovipussi roskapussiksi

Majoitus ja ruokailu (2 - 3 hengelle yhteiset)

- telttä
- Trangia, kaasupoltin, kaasua noin 500 g, kaasun sytytin
- tiskiainetta pieni muovipullo, karhunkieli
- vesikassi tai vahva ehjä muovikassi veden kantamiseen
- kynttilä, jos käyttää autiotupia
- Wettex-liina märän ulkoteltan kuivaamiseen aamulla
- avaruuslakana (pois jätettävien listalla jos painosta on alettava tinkimään)

Muuta tavaraa

- puukko
- kartta taiteltununa A4-kokoiseen Minigrip-pussiin
- kompassi, kynä, pieni muistiinpanovihko, pilli
- taskulamppu, varapatterit
- kahluusaappaat tai avantouimarin tossut
- kamera, filmiä tai muistia runsaasti, varapatterit
- pieni kiikari (pois jätettävien listalla jos painosta on alettava tinkimään)
- varasilmälasit (ehdottomat jos käyttää vakituiseen laseja)
- aurinkolasit
- muovikasseja ja Minigrip-pusseja vaihtovaatteille, kameralle, puhelimelle ym. kosteudelta suojattavalle (varmuuden vuoksi vaikka tavarat rinkassa)

Hygienia

- pieni pyyhe
- nenäliinoja (kertakäyttölakanan palaset hyviä, kestävät kosteuttakin)
- WC-paperia 1 rulla
- kosteuspyyhkeitä 1 - 2 pientä pakettia
- pieni saippua
- huulirasva
- hammasharja, hammastahna
- alku- ja keskikesän matkalle hyttysöljy

Ensiapu ja lääkitys

- joustoside tai idealside
- ensiapuside
- rakkolaastaria tai urheiluteippiä
- laastaria
- haavapyyhkeitä (ihon puhdistamiseen, muuten rakkolaastari ei pysy kiinni)
- särkylääkettä, flunssalääkettä, kurkkupastilleja
- hyttyspuremavoidetta
- kyypakkaus (myös syksyllä ampiaispesien varalta)
- henkilökohtaiset lääkkeet

Korjaus- ym. välineet telttakunnittain tai ryhmittäin

- neula, vahvaa onpelulankaa, hakaneuloja, nappeja
- pinsetit (tikku pois sormesta)
- rinkan irtohihnoja
- teltan kaaren korjausholkki
- saha ja kirves, jos liikutaan alueella, jolla niitä ei ole tulipaikoilla
- naura vähintään 10 m
- ohutta rautalankaa pätkä, muutama iso nippuside, muutama 3 - 4 tuuman naula
- ilmastointiteippiä pieni rulla
- Leatherman-tool tai vastaava yleistyökalu
- pienet sakset (ellei ole yleistyökalu)
- lämpömittari
- kunnollinen paistinpannu, jos aiotaan paistaa lettuja
- GSM ja kuuluvuusaluekartta
- GPS, varapatterit

RUOKALISTA VIIKON VAELLUKSELLE

Määrät/vuorokausi

Aamupala

- myslä 70 g (mysli on käteväämpää kuin puuro, koska myslä ei tarvitse keittää)
- Ekströmin mustikkakeittojauhe 77 g (1 pussi)
- jos haluaa myslin sijasta puuroa, pikahiutaleita 1 dl

Lämmin ruoka

- perunamuusijauhe 55 g (½ pussia)
- kuivattu jauheliha 33 g
- ½ lihaliemikuutiota (antaa lisämakua)
- keitetään vesi, silputaan lihaliemikuutio, hämmennetään jauheliha, tulet pois ja hämmennetään muusijauhe (on helppo tehdä, koska tässä järjestyksessä ei pala pohjaan retkiruokien tavoin)
- tai esim. Blå Band -pussiruoka 80 g (½ pussia)

Välipalat ja aamupalan täydennys

- ruisleipä, esim. Reissumies, 120 g
- yksittäispakattu Aamupalajuusto 80 g (siisti, ei sottaakaan niin kuin rasiarasvat)
- meetwursti 50 g
- Lämmin Kuppi 20 g (1 pussi)
- keksit 60 g (esim. Pirkka Tumma Täytekeksi ei arka murenemaan rinkassa)
- suklaa 100 g (esim. Twix-patukka ei arka rikkoontumaan rinkassa)
- kaakao 20 g
- tee 2 pussia tai kahvia tarpeen mukaan
- sokeri 20 g
- suolaa, mausteita hieman
- urheilujuomaa hikisten päivien varalta (yleensä purovesi sellaisenaan riittää)
- juustoa ja meetwurstia voi korvata majoneesituubilla

Reservi, jotta nurin mennyt kattila tai muu vahinko ei aiheuta katastrofia

- mustikkakeittojauhe 1 pussi
- näkkileipä 100 g
- Aamupalajuusto 40 g

Ruokailuvälineet

- Trangia yhdellä kattilalla, muovikannella ja kahvipannulla (toinen kattila ja paistinpannu tarpeetonta painoa)
- muovilusikka ("mysteeri" haarukoineen ja veitsineen turha ja naarmuttaa kattilan Teflonin)
- muovinen syömiskukka (kahvallinen, sillä kahvasta on hyvä pitää kiinni myös käsine kädessä)
- juomakukka (kahva helpottaa käsittelyä käsineet kädessä)
- astianpesuainetta pienessä muovipullossa, karhunkieli

HIHTÄMÄSSÄ ITÄVALLASSA 2006

NEVA järjesti matkan Alppien parhaimmiston kuuluvalla murtomaahiihtoalueelle Itävallan Ramsauhun 20 hengen voimin 25.2. - 4.3.2006. Kokemukset olivat todella hyvät.

Majoituimme Alppilaakson rinnepellolla sijaitsevaan suomalais-itävaltalaispariskunta Heikki ja Sabine Savisaloon kodikkaaseen noin 25 henkilöä majoittavaan hotelliin. Sabinen ja Heikin lisäksi meitä palvelivat Sabinen äiti sekä pari reipasta sukulaisnuorukaista. Matkatoimisto You Travelin kautta hankittuun pakettiin kuului puolihoito, mikä tarkoitti aamiaista ja todella herkullista päivällistä Savisaloon omasta keittiöstä. Omalta kohdaltani voin sanoa, että en ole koskaan syönyt kokonaista viikkoa niin korkeatasoisesti. Myös juomat oli valittu sopien kunkin illan ruokalistaan. Savisalosta löytyy enemmän sivuilta www.savisalo.com.

Alueen 220 km laduista on 70 km luistelulle ja 150 km perinteiselle tyylille. Ladulle pääsi hotellin tuntumasta. Latuja hoidettiin erittäin hyvin, tosin siitä joutui myös maksamaan latumaksutarran muodossa 6 euroa päivässä tai 20 euroa viikossa. Silloin tällöin ladulla oli tarkastaja, joka katsoi että tarra on voimassa.

Vaativimmat Ramsaun ladut kohoavat vuorten rinteille

Ladut kulkevat pitkin laakson peltoja ja niittyjä sekä nousevat kuusikkoisille rinteille. Reitit on viitoitettu hyvin ja luokiteltu vaikeusasteen mukaan. Siniset ja punaiset reitit ovat helppoja suomalaisille ja mustat ovat jyrkkiä ja mutkaisia. Hotellilta lähtien laakso kohosi salakavalasti saaden aikaan epäilyjä voitelun epäonnistumisesta tai huonosta kunnosta, mutta paluumatkalla sai vastaavasti sivakoida alamäki-voit-toisesti noin 10 kilometriä. Lapin latuihin verrattuna matkantekoa hidasti hieman se, että maatiloille ja omakotitaloille menevien teiden ylityksiä oli joillakin latuosuuksilla varsin usein.

Sää suosivat meitä. Aamulla oli yleensä hieman pakkasta, noin -7°C , ja iltapäivät olivat nollan tienoilla. Aurinko paistoi joka päivä ainakin osan päivää niin, että aurinkolasit ja kasvojen rasvaaminen olivat tarpeen. Lunta oli kylän 1200 metrin korkeudella noin metri ja 2000 metrissä pari metriä. Pitovoitelua joutui korjaamaan usein, koska lumi oli kuluttavaa. Alueella ei yleensä ole kovaa pakkasta ja hyviä hiihtosäitä on jo tammikuulla.

Latujen varsilla on tiheässä tasokkaita juoma- ja ruokapaikkoja. Osa niistä on ravintoloita pitkin kylän vartta ja osa maalaistalojen yhteydessä olevia vapaamuotoisia viihtyisiä paikkoja. Pidemmällä maastossa on alppimajoja tarjoten ruokaa, juomaa ja majoitusta hiihtäjien lisäksi kesävaeltajille. Tosin jotkut nevalaiset valittelivat, että paikallisissa juomissa oli lantrinkia liian vähän suomalaisen makuun... Hintataso on edullisempi kuin Lapissa. Ladun varrelta löytyi jopa paikkoja, joista voi ottaa juomia itsepalveluna ja maksaa lippaaseen.

Juoma- ja ruokapaikkoja on latujen varsilla riittämiin

Mahtaviin Schladmingin laskettelurinteisiin pääsee Savisalolta linja-autolla. Kabiinihissillä pääsee myös ympärivuotisenä kilpahiihtäjien harjoittelupaikkana tunnetulle Dachsteinin jäätikölle 2700 m korkeuteen. Dachsteinin hissi on tekniikan ihmiselle melkoinen ilmestys sillä vaijeri roikkuu ilman ainuttakaan välitolppaa ylä- ja ala-aseman välillä niin että vaakasuoraa matkaa on 2 km ja nousua 1 km. Kulttuurin nälkään voi poiketa päiväretkelle Salzburgiin.

Matkan kokonaishinta lentoineen kaikkineen tasoonsa nähden ei ollut mitenkään paha. Innokkaan Lapissa käyvän hiihtoharrastajan kannattaa kokeilla Itävalta vaihtoehtona edes kerran nähdäkseen henkeäsalpaavat maisemat ja alppimajakulttuuri.

Dachsteinilta (2700 m) on komeat näkymät silloin kun pilvet ovat poissa. Alhaalla Ramsaun kylää.

Teksti: Seppo Mikkonen

Kuvat: Lehdot ja Virkit

PATIKOINTIMATKA CORTINA D'AMPEZZOON ITALIAAN 3. - 10.7.2006

Saapuminen Cortina d'Ampezzioon

Lento Venetsiaan ei eroa muista lennoista muualle maailmaan ahtaine penkkeineen ja ruokatarjoiluineen. Venetsian lentokentällä etsimme oppaan, joka ohjaa meidät oikeaan bussiin. Alkumatka on moottoritietä, mutta vähitellen maisemaan tulee ryhtiä. Vuoret lähestyvät ja lopulta alamme nousta ylöspäin. Tie alkaa mutkitella eivätkä vuoret enää ole taustalla, vaan me olemme niiden keskellä. Aikanaan päädymme kylään ja hotelliin. Huone on mukava, ei liian pieni. Ikkunaluukut osoittautuvat hyödyllisiksi viikon kuluessa. Ja aurinko laski, aurinko nousi ja alkoi ensimmäinen päivä.

Ensimmäinen päivä - Gruppo del Sorapiss

Me nousimme bussiin ja bussi nousi vuorelle. Mutkaisen tien jälkeen pysähdymme ja sulloudumme ulos autosta. Polku johtaa meitä ylöspäin. Puita kasvaa polun oikealla puolella, sitten myös vasemmalla. Maassa on kiviä, joista jää koskettaessa käteen valkeaa pölyä. Puiden välissä kasvaa alppiruusuja ja joka puolella näkyy violettia. Kohdat joita alppiruusut eivät peitä kasvavat valkovuokkoja, lapinvuokkoja, kangasvuokkoja ja kulleroita, ne kaikki kukkivat samaan aikaan. Metsästä tulemme aukiolle ja edessä maa sukeltaa alapäin. Alhaalla näkyy kylä, josta lähdimme. Juomme vettä ja jatkamme matkaa. Nousemme polkua hiljalleen auringon paistaessa. Saavumme kahden polun risteykseen ja pysähdymme evästauolle.

Suuntana Gruppo del Sorapiss

Matka jatkuu. Lähdemme nousemaan rinnettä. Edellä kulkevien jaloista lähtee vierimään irtokiviä alempana tulevien päälle. Puolivälissä on paksu lumikinos. Opas komentaa meidät hitaammat takaisin ja kierrämme alemmalla puolella. Vasemmalla puolella kohoaa vuorenrinne, joka laskeutuu oikealla laaksoon. Kuljemme rinteiden suuntaan. Ryhmä gemssesjä kiipeeä vasemmalla alapäin. Ne seuraavat meitä etäältä.

Loppumatka nousee jyrkemmin. Polku kulkee pitkin harjannetta, ja rinne laskeutuu molemmin puolin. Päädymme laajemmalle tasanteelle jolta polku laskeutuu vähitellen ravintolalle. Syödessämme ensimmäiset vesipisarot putoavat päällemme. Palaamme alas hissillä.

Hetki lepoa hotellissa, sitten tutustumme aitoon italialaiseen pizzaan. Ja aurinko laski, aurinko nousi ja alkoi toinen päivä.

Toinen päivä - Cinque Torri

Bussi vie meidät Cinque Torrin vierelle. Alkumatka on kevyttä nousua. Oikealla kohoaa jyrkkä seinämä. Huipulla on muutama vuohi. Huomattuaan meidät ne laskeutuvat nopeasti alas rinnettä ja tulevat kerjäämään ruokaa. Opas varoittaa antamasta, muuten niistä ei pääse eroon. Kovetamme sydämemme ja jatkamme matkaa. Vuohet hylkäävät meidät ja aloittavat esityksen perässämme seuraavalle ryhmälle.

Cingue Torri – viisi sormea- -kohoaa taustalla

Nousemme edelleen seuraavalle taukopaikalle. Keiton ja kahvin jälkeen laskeudumme alaspäin ja alamme kiertää vuorta. Tasainen matka joutuu ripeästi. Vasta matkan loppupuolella on aluksi iso lasku ja sen jälkeen jyrkkä nousu. Selvittyämme noususta pysähdymme kahville ja odotamme hissimatkaa alaspäin. Korkealla vuoren huipulla, lähes pystysuoran rinteiden reunalla jotkut hurjapäät seikkailevat. Pelkkä katsominen tuntuu vatsassa. Sade alkaa ja lähdemme alas. Alarinteiden hissiaseman kahvila

on tupaten täynnä vaeltajia, koululaisia ja puhetta. Kun aika on, kävelemme tienvarteen ja nousemme bussiin. Palaamme kylään, on aika ruokailua ja levätä. Ja aurinko laski, aurinko nousi ja alkoi kolmas päivä.

Kolmas päivä - Venetsia

Ja taas me nousemme bussiin, mutta tällä kertaa se ei vie meitä vuorille. Palaamme Venetsiaan. Jälleen istumme autossa puolitoista tuntia, sitten saavumme veneasemalle. Sieltä vene vie meidät San Marcon torille. Emmekä ole siellä yksin; koko aukio on täynnä turisteja ja kyyhkysiä. Valitsemme umpimähkään tien ja kuljemme pienien kauppojen, kahviloiden, kapeiden kujien, keskiaikaisten rakennusten, siltojen ja ihmisten sekamelskassa. Sillan alla lipuu gondoli vieden soutajaa, haitarinsoittajaa, laulajaa ja matkustajia: "O sole mio". Päädyimme Huokausten Sillalle. Ihmisiä kuli sillan yli paljon, paljon; kuka olisi uskonut turismin tuoneen niin monta. Canal Granden molemmilla rannoilla sillan vieressä oli ravintoloita jatkuvana nauhana. Palaamme takaisin San Marcolle puikkelehtien ohi ihmisten, kyyhkysten ja ravintoloiden, joissa saa olutta yhdeksällä eurolla pullo. Palaamme rantaan ja olut maksaa enää kolme ja viisikymmentä. Vene palauttaa meidät lähtöasemalle, josta löydämme bussin. Aikanaan olemme takaisin Cortinassa. Ja aurinko laski, aurinko nousi ja alkoi neljäs päivä.

Tuli sade rankka...

Neljäs päivä - Tofana

Ja taas bussi vie meidät ylös kohti Cinque Torria. Alkumatkan nousemme hissillä ja sitten jatkamme jalan. Kuljemme ohi taisteluväestöjen; täältä ampuivat itävaltalaiset tykeillä alas italialaisten aseisiin yhdeksänkymmentä vuotta sitten. Nyt jäljellä on hylsyjä, nappeja ja pätkiä piikkilangasta ja kenraalit ovat samanarvoisia tykkimiesten kanssa. Kävelemme vuoren reunaan kiertäen huippua. Ennen kuin aloitamme nousun, löydämme kahdelle kiipeilijälle omistettua muistolaatan; he eivät palanneet kiipeilymatkaltaan. Nousemme ylös kahvilaan jossa pidämme lyhyen tauon.

Palaamme takaisin samaa tietä. Polveni alkaa vihoitella, mutta lainaksi saamani siteen avulla voin jatkaa. Jyrkän alkuosuuden jälkeen maasto muuttuu metsäiseksi ja

kulku helpottuu. Kuljemme polkuja alaspäin ja pian jätämme metsän ja saavumme aukealle niitylle. Samalla alkaa iltapäiväsade. Ylitämme niityn ja löydämme seuraa; kettu

juoksee parin kymmenen metrin päässä. Se ei kuitenkaan halunnut tutustua lähemmin joten jatkamme alaspäin. Läpimärkinä saavumme kahvilaan odottamaan bussia ja juomaan olutta. Taksi kuitenkin saapuu yllättäen paikalle ja pelastaa meidät juopumukselta. Näin saavuimme kylään. Ja aurinko laski, aurinko nousi ja alkoi viides päivä.

Tauolla Falorian patikalla

Viides päivä – Misurina-järvi

Aamulla nousimme taas bussiin ja nyt matkaamme kohti Misurina-järveä. Apteekista ostamani tukisiteen voimin polveni on taas kunnossa. Alkumatka on nousua metsän suojissa alppiruusujen keskellä. Jälleen pidämme tauon kahvituvalla, josta jatkamme edelleen ylöspäin. Nyt puut ovat kadonneet ympäriltä ja rinne on vain hiekkaa ja kiviä. Yhtäkkiä, pään kokoisen kiven vieressä näemme murmelin. Se on pienen koiran kokoinen, katsoo meitä

epäluuloisena ja me katsomme sitä. Parin minuutin kuluttua murmeli väsyi tuijottamiskilpailuun ja livahtaa koloonsa. Me jatkamme ja taipaleen jyrkin osuus alkaa. Enää pieni nousu ja sitten olemme ylhäällä, tätä hoen koko ajan itselleni. En katso ylöspäin, jatkan vain askel askeleelta. Ja lopulta olemme ylhäällä ja siellä istumme hetken katsellen maisemia ja toipuen noususta. Syömme eväitä ja saamme seuraa. Linnut tulevat katsomaan jäisikö niillekin jotain.

Aluksi pelkäsin miten polveni kestää laskun, mutta mitään ongelmia ei ole. Alun jyrkän osuuden jälkeen aikaa jää joogaharjoituksillekin. Loppumatkan laskeudumme niittyä pitkin. Tien varrella olevan lammen sorsaperhe ui osan matkaa rinnallamme. Lopuksi bussi vie meidät kylään. Ja aurinko laski ja aurinko nousi, ja alkoi kuudes päivä.

Kuudes päivä – Fanesin putous

Aamulla menimme pyörävuokraamoon ja haimme polkupyörät. Alkumatka oli kevyttä nousua kovalla alustalla, mutta pari kilometriä matkattuamme näimme vuoren tulleen tielle. Pyörätielle oli kasaantunut metrin korkuinen kerros rinteeltä valunutta liejua ja kiveä. Nousemme satulasta ja kannamme pyörät vyörymän yli. Ajamme pari kilometriä ja taas sama juttu. Sitten poistumme päätieltä hiekkatielle. Mäki jyrkkenee ja etupyörä ei enää

tahdo pysyä kiinni tiessä. Jyrkin osuus sujuu taluttaen ja pian olemme putouksen juurella.

Käymme vielä putouksella. Kalliorinteessä oleva polku on liukas mutta vaijerista kiinni pitäen kulku sujuu. Polku kulkee vesiputouksen alta ja hiukan vettä roiskuu päällemme.

Paluu sujuu helpommin. Aluksi jarrut ovat koetuksella mutta laskun jälkeen taival on vaivaton. Nousemme vielä kappaleen matkaa vanhaa rautatienpohjaa pitkin. Tullessamme tunneliin tulee yhtäkkiä hämärää ja hetkeen en näe mitään. Valoa on kuitenkin riittävästi. Käymme kahvilla ja käännyimme takaisin kylälle. Matka on alamäkeä ja sujuu vauhdilla.

Jalkapallon MM-finaalin jälkitunnelmia Cortina d'Ampezzon kaduilla

Illalla syömme yhteisen päivällisen. Italialaista keittiötä ei ole kehuttu turhaan, ruoka on erinomaista. Ruokailun aikana kuulemme huutoja ja huokauksia, joiden arvelemme liittyvän käynnissä olevaan jalkapallon MM-finaaliin Ranska – Italia. Meillä on kuitenkin muutakin puhuttavaa. Ruokailun päätyttyä ehdimme nähdä osan toista puoliaikaa kylän torille rakennetussa teltassa. Jännittävämpää kuin peli on seurata yleisön reaktioita. Kun Italian tekemä maali hylätään paitsiona, ovat huokaukset kaataa teltan. Jatkoajkaan meillä ei enää riittänyt voimia ja kävimme nukkumaan.

Aamupäivä on vapaata ja iltapäivällä lähdemme paluumatkalle. Viimeinen kierros kylällä ja sitten nousemme bussiin. Jätämme taaksemme vuorenhuiput, alppiruusut, cappuccinot, oppaat ja iltapäivän sateet, joiden mukaan voi tarkistaa kellonsa. Palaamme tasamaalle pohjoiseen lenkkimakkaran, keskioluen ja saunan pariin.

Kuvassa vasemmalla alhaalla Cortinan kylä ja oikealla maisemakuva Tofanan vaellukselta

Teksti: Hannu Salminen

Kuvat: YouTravelin oppaat Pia ja Tia

Matkat: ryhmäpakettina matkatoimisto YouTravel

VAELLUSMATKA LAPPIIN PÖYRISJÄRVELLE 25.8. - 2.9.2006

1.päivä lauantai

Liityin Nesteen Vaeltajien joukkoon Jerisjärvellä. Söimme yhdessä aamupalan hotelli Jeriksessä, ja jatkoimme matkaamme bussilla kohti Pöyrisjärven vaellusaluetta, Suomenneidon olkapäälle. Ensimmäiset vaeltajat jäivät Pallas-Ounastunturin Luontokeskuksen pihaan. Poikkesimme kahvilla Kalmakaltiolla, jonne jäi taas osa vaeltajista. Aikataulun mukaan saavuimme Näkkälään, vaelluksemme lähtöpisteeseen. Tyhjensin vielä viimeiset ylimääräiset tavarat rinkasta bussiin jäävään kassiini, ja lähdin etsimään vaellusporukkaani. Vain yksi porukan seitsemästä jäsenestä oli aiemmin tuttu.

Ensimmäinen vaelluspäivä oli aurinkoinen ja helteinen. Ruska teki vasta tuloaan. Reitin varrella oli puroja, joista saimme täytettyä vesipulloja. Muutaman tunnin taivalluksen jälkeen etsiydyimme lammen rannalle, jonne pystytimme telttamme ja valmistimme iltaruuan. Lammessa saattoi myös huuhtoa pois päivän tomut. Olin nukkunut tellassa viimeksi lapsena, sillä aiemmilla muutaman päivän vaelluksillani olin yöpynyt laavuilla, ylisillä ja autiotuivissa. Haastetta tulisi riittämään viikon vaelluksella ensikertalaiselle.

Vesiuoman ylitys lautalla lähellä lappalaisten kesätupia

2. päivä sunnuntai

Aamulla jatkoimme matkaamme kohti suurta hiekkarantais-ta Pöyrisjärveä, jonka upealla rannalla vietimmekin tovin. Jatkoimme taivalta, ylitimme köydellä hinattavalla lautalla vesiuoman, ja kuljimme Lappalaisten kesätupien ohi. Polun varrella oli paljon isoja, mehukkaita mustikoita, joita pysähdyimme välillä syömään. Aurinko paahtoi, joten kahlaaminen Pöyrisjärven toiselle puolelle virkisti. Kahlasimmekin pitemmän kaavan

mukaan. Vaellussauva oli oiva apu tasapainon ylläpitämisessä, koska välillä järven pohja upotti. Vaelsimme hiekkadyynien ja tunturinummiin poikki, suoalueen kiersimme. Vaikka maasto oli helppokulkuista, vaellus alkoi painaa jaloissa. Onneksi rinkan paino vähenee vaelluksen edetessä. Leiriydyimme Cuomavarrin juurelle solisevan tunturipuron lähelle. Illalla paistoimme nuotiolla lettuja.

3.päivä maanantai

Teimme päiväretken Kalkujärven vanhaan lapinkylään, joka oli autio. Kylän lähellä oli poroerotusaitaus. Matkalla oli upeita katajaketoja. Maisemat olivat kuin vanhoissa lännen filmeissä, paitsi kaktusten tilalla oli katajia. Jokunen porokin seurasi taivaltamme. Paluumatkalla kapusimme Cuomavarrin huipulle, josta näkyi Norjan puolella ja jossa saimme yhteyden ulkomaailmaan, kun Vesan matkapuhelin löysi GSM-verkon. Muuten matkapuhelimet olivat operaattoreiden kuuluvuusalueen ulkopuolella eikä yhteyttä ulkomaailmaan ollut. Tunturin rinteellä oli paljon suuria mustikoita. Yksi NEVA:n vaellusporukoista leiriytyi lähellemme. Yöllä kuulin riekkojen ääntelyä, yksi lensi lähelle telttaa.

Pöyrisjärven ylitys kahlaamalla

5. päivä keskiviikko

Sää oli pilvinen. Pysähdyimme syömään saman lammen rannalle, jossa olimme yöpyneet ensimmäisen yön. Pystytimme teltat Jierstivaaran juurelle, ja kipusimme tunturin huipulle ihailemaan maisemia, kivipaasia, riekkoja ja poroja. Mustikoita löytyi täältäkin. Illalla oli sadetta ja tuuli kolea. Sateella on tylsä olla pienessä teltassa, mutta onneksi sadekuuro kesti vain ruokalevon ajan.

Leiri Cuomavarrin juurella

6. päivä torstai

Vaelsimme vaelluksen alkupisteeseen Näkkälään, josta matkasimme Hettaan, Ounasjärven pohjoisrannalle. Vaelluksen aikana ruska saapui Pöyrisjärvelle, Hetassa ruskaa ei vielä ollut.

7. päivä perjantai

Tutustuin Hettaan ja kävin Jyppyrä-vaaralla, jonne näkyy useita tuntureita. Loputkin Nesteen vaeltajista saapuivat Hetan majataloon, jossa oli mahdollisuus saunomiseen. Söimme maittavan

aterian. Kävimme Tunturi-Lapin luontokeskuksessa katsomassa pari lyhyttä elokuvaa Lapin luonnosta. Luontokeskuksessa on myös Yrjö Kokko -kirjasto. Lähdimme bussilla kohti etelää monta muistoa rikkaampana. Vaelluksella jalkani säästyivät rakoilta, ruokaa ja vaatetta olin osannut ottaa mukaan sopivasti, tunturipuroista sain raikasta vettä janon karkottamiseen ja teltassa nukuin hyvin. Voisin lähteä uudestaankin viikoksi vaeltamaan.

Kiitokset Sepolle mukaan houkuttelemisesta ja neuvoista viikon vaellukselle valmistautumisessa, Eijalle teltan ja trangian jakamisesta, Vesalle vaellusporukan perään katsomisesta ja reitin suunnittelemisesta, Tiinalle ja Jarkolle valokuvista, Pilville ja Harrille ja koko porukalle mukavasta vaellusseurasta.

Teksti: Tuula Koskelo

Kuvat: Tiina ja Jarkko Leinonen

VAELLUSMATKA LAPPIIN PALLAS – HETTA 27.8. – 31.8.2006

Eila, Sakari, Christina ja Paavo

25.8.06 perjantaina lähdimme pitkälle bussi-matkalle Porvoosta Pallakselle.

Linja-autossa oli tunnelmaa, vaikka työviikko oli useilla takana.

26.8.06 lauantai aamuna Seppo Mikkonen opasti joukkonsa Jerikselle, vaikka "kulinaristit" (lue syöpöt) kieli pitkällensä vilkuilivat ulos Tunturiporon kahvilan ja lihamyymälän kohdalla. Jeriksellä oli runsas aamupalapöytä katettuna ja sieltä oli hyvä ajella Pallakselle,

jossa poropojat olivat matkalaisia vastassa. Vähän olivat pojankossikat huonotapaisia, kun portaikolle kakkivat, mutta muuten olivat matkailijoiden ilona ja ihmeteltävänä. Etelän miehen "hetelmät", omenat, ei niille kelvannut. Pottua olisi pitänyt olla.

Lauantaipäivä oli lepopäivä meille. Aholat poimivat ja söivät mustikoita. Rouvalat verestivät vanhoja muistoja Mäntyrovalla. Pallaksen lohisoppa oli maineensa veroinen: Hyvää, maukasta ja riittävästi. Oli siinä Paavolla ihmeessä pitelemistä, että sai kattilallisen soppaa syötyä. Sitten vain täyden vatsan viereen nukkumaan.

27.8.06 sunnuntaina aamupalan jälkeen Sakari johti joukkueensa tunturiin ja kolmenkilometrin nousuun kohti Taivaskeron huippua. Eila toimi perämiehenä ja tauotti kiipeämisen erinomaisesti siten, että huonokuntoinenkin selvisi huipulle. Taivaskerolta ihailimme maisemia ja tutkimme Suomen olympialaisten muistolaattaa ja paikkaa, jossa Suomen olympiatuli oli sytytetty. Lämmintä riitti ja juomaa kului. Rauhallisesti askelsimme Orotuskeron ja Lehmäkeron välistä ylätasankoa. Pitkä ja loiva lasku johdatti meidät Rihmakuruun. Siellä oli hyvä nauttia kahvia, palastella ja täyttää vesipullot. Iltapäivästä saavuimme Nammalankuruun.

Nammalakuru oli luku sinänsä. Siellä oli kahvila, oma uimalampi ja upeat näkymät Pallaksen suuntaan. Täällä olimme kaksi yötä. Ensimmäisenä iltana paikalle saapui joukko lukiolaisia. Opettajaparka joutui yöpymään kanssamme ja koki nukkuneensa traktoritehtaassa. Meiltä seuraava päivä kului rattoisasti. Eila, Sakari ja Paavo kävivät päivävaelluksella. Sillä aikaa noviisi teki sudokua tunturissa. Eila hemmotteli joukkuetta letuilla, joiden tuoksu huokutti ohikulkijoita paikalle. Seuraavaksi yöksi vaeltajia kertyi koko joukko paikalle ja tuvat olivat ääriään myöten täynnä. Kuitenkin yö koettiin erittäin rauhalliseksi.

29.8.06 tiistaiamu valkeni usvaisena, mutta puolipilvisessä säässä oli hyvä vaeltaa, joten lähdimme iloisin mielin kohti Hannukurua. Aluksi suunnistimme Montelin majalle, joka oli kuin aavetalo usvan keskellä. Vain ulvova koira puuttui.. Siellä hengähdettiin hetki, ennen kuin aloitimme nousun Vuontiskerolle. Sakari johti joukkoa ja Eila varmisti, etteivät tottumattomat kirmaileet porojen tai riekkojen perään. Vaikuttavaa oli katsella

Vuontiskerolta pilvien ja auringon leikkiä Keräsjärven pinnalla tai riekkoperheen vaellusta maastossa. Vastaamme tuli myös koira, joka kantoi eväät selässään ja oli hyvin vaeltajan oloinen kuraisine karvoineen.

Laskeuduimme alas Lumikuruun, jossa Sakari vahvisti kahvilla joukkueen nousuun ja josta saattoi ihailla tulevaa nousua Lumikerolle. Rinteeseen pääsi poroaidan kautta. Poroaidalla Sakari laski ”poronsa” ja varmisti, että kaikki olivat matkassa.

Lumikeron huipulla 661 metrin korkeudessa Suomen sisun momumentin vierestä oli hyvä tarkastella maisemia ja laskea, montako tuulimyllyä Oloksen huipulla olikaan. Vaan ei sitä aavistanut, mikä jyrkkä lasku oli edessä!! Vastaantulijoita piti lohdutella, että edessä oli Nammalakurun lettukestit kahvilassa uimalampien äärellä. Laskua siis riitti. Polku oli kivistä, konkeloista ja kulunutta. Kahvittelu oli tarpeen Suaskurun laavulla. Onneksi olimme varanneet riittävästi vettä matkaan, sillä Suaskurulla oli vettä huonosti ja se piti keittää ennen juomista. Kyllä oli nousuun lähtevällä miesjoukolla ihmeessä pitelemistä ennen kuin vettä seuraan kerran saivat.

Suastunturille nousu oli lasten leikkiä edellisen laskun jälkeen. Iloisesti rupatellen saavuimme tasalakiselle ja matalahkolle tunturille. Hyvä oli sen tasaista lakea tassutella. Viimeisillä metreillä ennen Hannukuria alkoi jalka painaa. Kuinka sitä jaksaa nousta jyrkät portaat vanhalle varaustuvalle? Kaakao virkisti mieltä ja koko joukko lähti reippaasti vedenhakumatkalle. Uutta varaustupaa, saunaa, kotaa ja leirintämahdollisuuksia samalla ihmeteltiin. Saunavuorot varmistettiin ja vedet pataan kannettiin. Edistääksemme Suomen matkailua annoimme saksalaisten vaeltajien mennä ensin pariskuntana saunaan. Sen jälkeen menimme Eilan kanssa nauttimaan löylyistä ja pulahdimme lampeen uimaan. Miehet joutuivatkin sitten kotvan odottamaan vuoroaan, kun jälkeemme tulleet kaksi rouvaa nautiskelivat antaumuksella saunasta. Reipas pitkospuiden rakentaja lopulta pyyhälsi naisten kanssa lauteille. Naiset ulos ja miehet sisään. Pääsivät Sakari ja Paavo vihdoin viimein lavoille. Maittavan ilta-aterian jälkeen sade tuoditteli uneen.

30.8.06 keskiviikkona Hannukuru jäi sateessa taaksemme. Ounastuntureita ja Pallastunturia erottava Pahakuru oli edessä päin. Liekö Sakari tilannut sateen, jottei noviisille syntyisi liian ruusuista kuvaa vaeltamisesta tai että maisemat pääsisivät näyttäytymään eri muodoissaan. Koko päivän taivas oli tasaisen harmaassa pilvessä ja vettä tulla tihuutteli vaihtelevasti. Noin viisi tuntia sateen siivittämää reipasta askellusta ja Sioskurussa oltiin. Siosjoki kohisi ja oli ihanaa päästä kuivattelemaan itseään ja varusteitaan. Taas auttoi kaakao pysymään lämpimänä ja toimimaan reippaasti, jotta seuraavilla tulijoilla olisi tilaa kuivatella ja nauttia päivällistä. Meille oli kerrottu, että varaustupa tulee olemaan aivan täynnä, joten odottelimme pitkin iltaa märkiä vaeltajia tupaan ja pidimme kamiinaa kuumana. Kuinkas kävikään! Aivan keskenämme saimme nauttia kamiinan lämmöstä. Liekö vaeltajat jääneet sadetta muualle pitelemään?

31.8.06 torstaina alkoi vaelluksen viimeinen taival kohti Hettaa. Levänneinä ja virkein mielin lähdimme sumussa nousemaan rinnettä ylös kohti Pyhäkeroa. Sakarin tarinoidessa ja vaeltajien luovuutta testatessa Pyhäkeron laelle päästiin kosteina, mutta tyytyväisinä. Ounastunturin korkein laki Outakka häämötti kaukana. Pakolliset kuvaukset tehtiin. Sen verran reippaasti tuuli, että kauan ei paikoillaan voinut seisoskella, joten laskeutuminen alkoi ripeästi. Niin sumuista oli, että Pyhäjärveä ei näkynyt. Vain maastosta saattoi päätellä järven paikan, koska sen lähistöllä on vanhan matkailumajan rauniot. Alas vaeltaminen oli yhtä juhlaa. Melkein kuin moottoritietä olisi kulkenut. Pyhäkeron päivätuvalla oli sitten tauon paikka. Samaan aikaan majalle pelmahti 35 virkeää

lukiolaista ohjaajineen. Jatkossa tuli vielä 14 oppilaan ryhmä. Mahtoi olla Sioskurussa illalla tunnelmaa.

Matka jatkui kauniissa mäntymetsikössä kohti Ounasjärveä. Alkoi siinä noviisinkin jalka nousta, kun määränpää häämötti. Otimme Eilan kanssa naisten kilometrin ennen rantaa. Punainen takki vain vilkahteli, kun Eila kivikkoa ylitti kuin vuorikauris. Osasivat nuo miehetkin vielä perässä tulla.

Rannalla Sakari nosti lipun salkoon ja hetkessä oli venetaksi paikalla. Nopeammin kuin Porvoon torilla konsanaan. Mikä ihanuus päästä Hetan majataloon. Ei rinkkaa, ei kosteita vaatteita, vaan saunan ihana lämpö ja tervaiset löylyt hemmottelivat vaeltajaa.

Eila ja Sakari – te mahdollistitte ainutlaatuisen kokemuksen noviisivaeltajalle. Monta asiaa sain oppia, mutta te jaksotte kulkea ryhmän heikoimman lenkin tahtiin. Sydämellinen kiitos teille tästä kokemuksesta ja mukavasta kumppanuudesta!

Teksti: Christina

Kuvat: Christina

LAPIN VAELLUKSET KAUTTA VUOSIEN

NEVAN toiminnan vuotuiseksi päätapahtumaksi kehittynyt viikon mittainen Lapin vaellus, joka on tehty joka vuosi 18 vuoden ajan. Tosin ensimmäinen matka vuonna 1988 järjestettiin Nesteen Urheilijoiden nimissä, mutta sen kesän tapahtumista NEVAN toiminta alkoi. Yhtenä merkittävimmistä innostajista oli Matti Pietilä.

Osallistujamäärä on vaihdellut 32:sta 56:een eli käytännössä linja-autollinen. Tilauslinja-auto sekä talkootöinä toteutetut järjestelyt ja vaellusryhmien vetämiset ovat mahdollistaneet edulliset osallistumismaksut. Poikkeuksena oli vuoden 1993 matka lentäen Ivaloon.

Matkoilla on yleensä tavoiteltu ruskaa tai keskiyön aurinkoa sääskiaikaa välttäen. Maastossa on jakauduttu useisiin 3... 10 hengen ryhmiin, joista muutamalla on ollut vaativampi ja osalla lyhyempi, myös aloittelijoille sopiva reitti. Moni ensikertalainen onkin saanut ikuisen innostuksen Lappiin NEVAN matkalla.

Vuosi	Aika	Kohde	Osallistujia
1988	2.-6.6.	Yllästunturit	50
1989	7.-16.9.	Muotkatunturit	40
1990	7.-15.9.	Saariselkä, Kiilopää	47
1991	7.-15.6.	Jerisjärvi/Pallastunturi - Hetta	32
1992	7.-15.8.	Kilpisjärvi - Halti	47
1993	3.-12.9.	Lemmenjoki	41
1994	2.-10.9.	Saariselkä, Kiilopää	40
1995	9.-17.6.	Ylläs-Aakenustunturit	40
1996	6.-14.9.	Kevo	40
1997	12.-20.9.	Sevettijärvi - Pulmankijärvi	43
1998	5.-13.6.	Hetta - Pallastunturi/Jerisjärvi	44
1999	3.-11.9.	Paistunturit - Kevo	43
2000	8.-16.9.	Näätämo - Nellimö	34
2001	8.-16.6.	Salla - Tuntsa	30
2002	6.-14.9.	Muotkatunturit	50
2003	29.8.-6.9.	Saariselkä, Hammastunturit, Ivalojoiki	56
2004	6.-14.8.	Kilpisjärvi - Halti - Malla	50
2005	4.-12.6.	Lemmenjoki	46
2006	25.8.-2.9.	Pöyrisjärvi	39

TUNTURIIN LÄHTIJÄN KÄSKYT

1. Lähde tunturiin jonkun kanssa, älä yksin.
2. Varustaudu kunnolla.
3. Arvioi kykysi realistisesti.
4. Opettele tuntemaan luontoa.
5. Kunnioita tuntureita.

EKSYNEEN AAKKOSET

1. Kun huomaat eksyneesi, älä hätäänny vaan pysähdy ja harkitse rauhassa tilannetta
2. Pyri määrittelemään sijaintisi edes suurin piirtein
3. Mieti olosuhteet huomioiden mihin kulku kannattaa suunnata tai onko viisainta pysyä paikoillaan
4. Luota kompassiin, älä kierrä ympyrää, valitse kiintopisteet mahdollisimman kaukaa
5. Merkitse kulkemaasi reittiä, jätä selviä jälkiä mahdollisia etsintöjä varten
6. Älä uuvuta itseäsi liiaksi, lepää tarvittaessa
7. Pidä itsesi kunnossa, juo nestettä, syö ja lepää
8. Etsintöjä varten hakeudu selkeään maastokohtaan ja ilmoita itsestäsi nuotiolla tai maastomerkillä

VAELTAJAN OHJEITA

1. Huolehdi osaltasi, että autio- ja varaustuvat sekä tulipaikat ympäristöineen pysyvät siistinä.
2. Kirjoita tuvan vieraskirjaan nimesi, päivämäärä ja seuraava kohteesi. Jos joitain sattuu, tiedoista on apua pelastuspalvelulle.
3. Ennen kuin sytytät tulen tulisijaan, tyhjennä tuhkat sekä tarkista, että tulisija ja savupiippu ovat kunnossa ja avaa pelti. Jos tulisijassa on vikaa, ilmoita siitä hoitohenkilökunnalle ja merkitse asia vieraskirjaan.
4. Älä sytytä tulisijaa nestemäisellä polttoaineella.
5. Säilytä, käsittele ja käytä retkikeittimen polttoainetta ainoastaan ulkona.
6. Käytä polttopuita säästeliäästi. Niiden kuljettaminen erämaihin on suuren työn takana. Sinun jälkeesi kauden lopulla liikkuvalla kulkijalla voi olla vielä huonompi keli ja suurempi tarve polttopuihin kuin sinulla.
7. Siisti tupa lähtiessäsi. Varaa kuivia puita seuraavaa tulijaa varten.
8. Jos tupa jää tyhjilleen, varmista että tuli on sammunut.
9. Älä häiritse muiden lepoa ja rauhaa.
10. Autiotupa on tarkoitettu lepoon ja varusteiden kuivaukseen yhdeksi vuorokaudeksi. Mikäli tupa alkaa tulla liian täyteen, ensin tulleiden kuuluu antaa tilaa viimeiseksi tuleville.
11. Järjestyksen ja siisteyden säilyttämiseksi tupaan viedään vain tarpeelliset tai kuivausta vaativat varusteet. Rinkat jätetään ulos.

JÄTEHUOLTO ERÄMAISSA

Tupien ja tulipaikkojen jäteasioista ollaan luopumassa, jotta joka talvi toistuva moottorikelkkaralli jätteiden pois kuljettamiseksi vähenee. Pahvit ja paperit voi polttaa. Ohuet polyeteeniset muovipussit palavat nuotiossa muun reilun tulen mukana.

Paksummat muovit, muovi- ja lasiastiat, peltipurkit ja -tuubit sekä alumiinifoliota sisältävät retkiruokapussit tuodaan takaisin asutuskeskusten jäteastioihin tai kierrätykseen. Vaeltaja jaksaa kyllä kantaa tyhjat paikkaukset takaisin, jos täydet on jaksettu kantaa maastoon! Alumiinifolioita ei missään nimessä saa polttaa.

JÄSENASIAA

NEVAN jäseniksi pääsevät Neste Oilin sekä Neste Oy:stä eriytyneiden yhtiöiden kuten Borealiksi, Finnplastin, Perstorpin, Ashlandin ja StyroChemin palveluksessa olevat sekä niistä eläkkeelle jääneet perheenjäsenineen. NEVAN johtokunta voi harkintansa mukaan hyväksyä jäseniksi myös näihin yrityksiin kuulumattomia henkilöitä, ja jäsenyys voidaan säilyttää henkilön siirtyessä pois yhtiön palveluksesta. Jäsenyys ei ole sidottu asuin- tai toimipaikkaan vaikka merkittävä osa jäsenistä onkin Porvoon seudulta.

Jäsenet ovat etusijalla NEVAN järjestämille matkoille, voivat osallistua matkoille edullisella jäsenhinnalla, ja saavat kerran vuodessa ilmestyvän Nevalainen-lehden.

Jäsenmaksu on 10 €/henkilö tai 20 €/perhe vuodessa. Perhejäsenyys sisältää samassa ruokakunnassa asuvat henkilöt. Lisäksi uusilta jäseniltä peritään liittymismaksua 10 €/henkilö tai 10 €/perhe.

Jäsenmaksu maksetaan NEVAN pankkitilille Nordea 112430-343288 kunkin vuoden helmikuun 25. päivään mennessä viitenumeroa 4006 käyttäen. Uudet jäsenet voivat maksaa jäsenmaksun liittymismaksulla lisättynä koska tahansa viitenumeroa 5005 käyttäen.

Edellä mainittujen yritysten palveluksessa olevat tai eläkkeelle jääneet voivat liittyä jäseneksi maksamalla jäsen- ja liittymismaksun sekä ilmoittamalla nimensä, osoitteensa, työnantajansa, sähköpostiosoitteensa sekä puhelinnumeronsa kerhon sihteerille Pirjo Forsblomille pirjo.forsblom@nesteoil.com. Neste Oilin tai Sköldvikin alueen sisäisen postin piiriin kuuluvat voivat käyttää sisäisen postin osoitetta. Muiden jäseneksi haluavien pyydetään ensin ottamaan yhteyttä puheenjohtajaan tai sihteeriin (katso yhteystiedot s. 2 - 3).

Muistattehan myös ilmoittaa mahdolliset muutokset yhteystiedoissanne sihteerille!

Lisäksi kerholla voi olla vapaa- ja kunniajäseniä. Niistä tarkemmin kerhon säännöissä, jotka saat tarvittessasi kerhon puheenjohtajalta tai sihteeriltä.

Jäseneksi liittymislomake

Leikkaa tästä -----

Jäsenen nimi		
Henkilönumero		
Yhtiö		
Osasto		
Osoite	työ:	puh. työ
	koti:	puh. koti
	e-mail:	
Perheenjäsenet (täytetään vain jos liittyvät jäseniksi)		
Päivämäärä ja allekirjoitus		

NEVAN INTERNET-SIVUT

NEVAN internetsivut löytyvät osoitteesta www.neva.tomaatti.com

Sivuille pääsee työpaikasta riippumatta ja kotikoneilta.

Nesteläiset pääsevät sivuille Neste Oilin intranetistä reittiä Etusivu -> Henkilöstö ->

Vapaa-aika -> Kerhot -> Porvoon kerhot -> Nesteen Vaeltajat NEVA.

Borealikselta polku on Borena -> My Location -> Henkilöstön henkireikä -> Liikunta ja vapaa-aika -> Henkilöstökerhot-> yhteyshenkilöineen -> Nesteen Vaeltajat

Ashlandilta, Finnplastilta, Perstorpilta ja StyroChemiltä NEVAN sivuille mennään niin kuin kotikoneilta käyttämällä osoitetta www.neva.tomaatti.com.

Matkakertomukset, retkeilyyn liittyvät kirjoitukset, varuste- ja ruokavinkit ynnä muut ovat tervetulleita nettisivuille. Valokuvien koon on kuitenkin pysyttävä kohtuullisena.

Kirjoitukset voi lähettää Seppo Mikkoselle seppo.mikkonen@nesteoil.com. Sivujen hoitajana toimii Petri Veijalainen petri@tomaatti.com.

VARUSTEVINKKEJÄ

Tunnelitelta kannattaa pystyttää eteispäätty tuuleen päin. Silloin teltan sisään puhaltuva ilma pitää ulkoteltan irti sisäteltasta ja sisäteltan kastuminen vähenee. Jos tuuli kohdistuu teltan asumispäähän tai kylkeen, ulkoteltoa voi koskettaa sisäteltoa ja kondenssivesi kastella sisäteltoa, mistä tunnetusti voi seurata makuupussin kostumista öisten pyöriskelyjen aikana.

Nuuksion Haukkalampi

Kuva: Eija Niskanen

PERHERETKI NUUKSIOON 20.5.2006

Utuisen tihkuisena toukokuun lauantai-aamuna hyppäsivät lapset, nuoret ja aikuiset eväsreppujen kanssa bussiin Porvoossa ja niin suunnattiin keväiselle retkelle Nuuksion kansallispuistoon. Retki suunniteltiin ja tehtiin Työterveyspalvelujen ja Nevan yhteistyönä ja se oli tarkoitettu kaikille Kilpilahden alueella työskenteleville perheineen.

Työterveyspalvelut vastasi maksupuolesta ja huolehti Soile Siitarisen reippaalla otteella

käytännön järjestelyistä ja nevalaiset vastasivat sitten ohjelmasta määränpäässä. Mukana oli yli kolmekymmentä pienempää ja isompaa retkeilijää. Nevalaisista ”oppaina” olivat Vesa Pohjolainen, Eija Niskanen, Seppo Mikkonen ja Pilvi Vartiala.

Mikä Nuuksion kansallispuisto oikein on?

”Nuuksion kansallispuisto muodostaa läntisimmän osan niin sanotusta Nuuksion järviylängöstä, joka on Uudenmaan laajin ja luonnonarvoiltaan tärkein yhtenäinen saloalue. Nuuksion luonnon monimuotoisuus perustuu sen eteläiseen sijaintiin sekä rikkonaisen kallioperän luomaan elinympäristöjen vaihtelevuuteen ja pienipiirteisyyteen. Kansallispuistosta tunnetaan useita kymmeniä uhanalaisia tai silmälläpidettäviä eläin-, kasvi- ja sienilajeja.”

Aloituspisteeksi olimme valinneet Haukkalammen luontotuvan, josta lähdimme eripituisille rengasreiteille osallistujien toiveiden mukaan. Punarinnan-kierrokselle, Haukankierrokselle ja pisimmälle, 8 km Korpinkierrokselle, riitti kaikille lähtijöitä. Moni ehti vielä tutustua kiehtovaan Nahkiaispolun luonnon ennallistamisesta kertovaan luontopolkuunkin ennen iltapäivän kotiinlähtöä. Ja tietysti syötiin eväitä ja paistettiin makkarat tulilla. Nuuksion oli tosin tänä viikonloppuna löytänyt kovin moni muukin retkeilijäjoukko, joten tällä kertaa oli väkeä nuotiopaikoilla ihan ruuhkaksi asti. Positiivista tietysti, että retkeilyinnostusta riittää ja että näin lähellä pääkaupunki-seutua on tämä Nuuksion upea alue kulkea.

Tällainen koko perheen (maksuton) päiväretki sai paljon positiivista palautetta ja suunnitelmissa on taas keväällä tehdä yhteisretki – kohteena varmaankin joku muu sopivalla etäisyydellä oleva mielenkiintoinen kohde kaikenikäisille.

Toukokuussa toteutettiin yhden päivän matka Nuuksioon yhteistyössä Porvoon Tyhy-työhyvinvointitoiminnan kanssa 34 hengen voimin. Reitit valittiin niin, että myös lapsiperheille löytyi sopivaa maastoa.

Teksti: Pilvi Vartiala

Kuvat: Eija Niskanen

